307. Ott, a messze földön...

- Búsan, összetörve jársz vigasztalan, Megpihenni vágyol, fiam, fiam! Vár Atyád...
- Nézd, e rossz világnak csak fullánkja van, Drága csak nekem vagy, fiam, fiam! Vár Atyád...
- Szómnak ellenállnod, úgy is hasztalan, Jöjj, mert egyre várlak, fiam, fiam! Vár Atyád...

Monda pedig néki az ô fia: Atyám! Vétkeztem az ég ellen és te ellened, és nem vagyok immár méltó arra, hogy te fiadnak hivattassam!

Lukács 15:21.